

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1422/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.20.363/2023/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Békefi László Tamás egyéni ügyvéd) eljáró indítványozó gazdasági társaság az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria Pfv.II.20.363/2023/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kezdeményezte.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzménye, hogy az indítványozó, a peres ügy alperese és a felperes két jogelődje, valamint egy pénzüintézet jogelődje 2008-ban egy komplex szerződéses konstrukciót (szerződéses hálót) hoztak létre azzal a céllal, hogy különböző (adásvételi, bérleti, kölcsön- és ez utóbbiak biztosítására óvadéki) szerződések megkötésével az alperes megszerezze és üzemeltessen egy irodaházként szolgáló ingatlant.
- [3] 1.2. Az alkotmányjogi panasszal érintett peres ügy óvadéki szerződéssel kapcsolatos vitás kérdésekből ered, melynek az alkotmányjogi panasz szempontjából lényeges elemei az alábbiakban összegezhetők.
- [4] Az indítványozó alperes kölcsönszerződés biztosítására 2 000 000 euró összegű óvadék nyújtására vállalt kötelezettséget a pénzüintézet jogelődjének. Az óvadéki szerződésből származó követelés jogosultja több engedményezés után 2011-ben egy gazdasági társaság (a továbbiakban: engedményes) lett. A pénzüintézet még 2011-ben a kölcsönszerződést felmondta és az óvadékokat az esedékes tartozás kiegyenlítése céljából felhasználta.
- [5] Az alapügyben perben nem álló engedményes 2013-ban a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett működő Állandó Választottbíróság előtt keresetet indított a

pénzintézet és a jelen per felperese ellen a 2 000 000 euró és járulékai megfizetése iránt. Keresete szerint a pénzintézet jogosulatlanul vette igénybe az óvadék összegét, a felperessel szemben pedig megtérítési igénnyel élt. A választottbíróság ítéletével a keresetet elutasította. Határozatának indokolása értelmében a pénzintézet jogszerűen elégitette ki magát az óvadékból. Az engedményezési szerződéseket érvényesnek fogadta el, megállapította, hogy azok folytán az engedményes kereshetőségi joga fennáll, azonban a keresetet, mivel az óvadékkal biztosított fennálló követelés összege meghaladta az óvadék összegét, elutasította. Az engedményes a választottbíróság ítéletét keresettel támadta, amit a törvényszék jogerősen elutasított, a törvényszék ítéletét a Kúria hatályában fenntartotta.

- [6] A választottbírósági eljárást követően, az engedményezési szerződésekre hivatkozva, az engedményes közjegyző előtt végrehajtási eljárásokat indított a felperessel szemben a felhasznált óvadék megtérítése iránt. A közjegyzői jogutódlást megállapító végzéseket 2015-ben a Fővárosi Törvényszék végzéseivel megváltoztatta, és a jogutódlást elutasította.
- [7] 2017-ben az indítványozó alperes kezdeményezett közjegyzői eljárást a felperes ellen, közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződésekből eredő követelések tárgyában, jogutódlás megállapítása és végrehajtás elrendelése iránt. A közjegyző megállapította, hogy a közjegyzői okiratokban foglalt követelések tekintetében az alperes a pénzintézet jogutódja és végrehajtást rendelt el a felperessel szemben.
- [8] A végrehajtás elrendelését követően a felperes indított pert annak megállapítása iránt, hogy az indítványozó alperesnek nem áll fenn joga a végrehajtások tárgyát képező tartozások felperestől való követelésére. A Fővárosi Törvényszék a keresetnek helyt adott, amit a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság ítéletével helybenhagyott. A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság ítéletével a jogerős másodfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.
- [9] Az alkotmányjogi panasszal érintett pert megelőzően, a felperes által ugyanezen végrehajtások megszüntetése iránt indított újabb perben (előzményi per) az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította, a másodfokú bíróság pedig ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta (pergátló ítélet).
- [10] 2.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben a pert a felperes az ellene folyamatban lévő végrehajtási eljárások megszüntetése céljából indította. Keresetében arra hivatkozott, hogy az érvényesíteni kívánt követeléseknek az indítványozó alperes nem jogosultja, azt az engedményesre engedményezte, perbeli legitimációja ekként hiányzik. Felperes álláspontja szerint a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett működő Állandó Választottbíróság ítéletében, továbbá megelőző perekben a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság, a Fővárosi Törvényszék, a Fővárosi Ítéltábla és a Kúria határozataikban ezt a jogértelmezését már jogerősen megállapították.

- [11] Az indítványozó alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.
- [12] 2.2. Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Indokolása szerint a kereset alapján azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes által csatolt bizonyítékok, így a választottbírósági ítélet, valamint a választottbírósági eljárásban előterjesztett beszámítási kifogás alkalmas-e annak igazolására, hogy az alperesnek azért nincs végrehajtható követelése a felperessel szemben, mert az a beszámításra tekintettel megszűnt. A bíróság szerint a felperes nem tett eleget ennek, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. § (1) bekezdése szerinti bizonyítási kötelezettségének. Az elsőfokú bíróság szerint a választottbíróság nem hozott döntést a beszámítási kifogás kapcsán. A Kúria korábbi ítéletének okfejtése alapján sem lehetett azt a következtetést levonni, hogy az alperesi követelés a felperesi beszámításra tekintettel megszűnt volna.
- [13] 2.3. A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresettel támadott végrehajtási eljárásokat megszüntette. Indokolásában kifejtette, mivel az előzményi perben az elsőfokú bíróság megállapította, az indítványozó alperes a követelésnek soha nem volt jogosultja és a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, a Pp. 360. § (1) bekezdése szerinti anyagi jogerő kizárja, hogy ezen hivatkozás (követelés érvényesíthetősége) alapján a már elbírált jogot a felperes újra vitássá tegye. A választottbíróság ítéletét illetően rögzítette, a választottbíróság ugyancsak anyagi jogerő hatásával állapította meg, hogy az alperes által a végrehajtási eljárásban érvényesíteni kívánt, az óvadéki szerződésből eredő követelés megszűnt.
- [14] 2.4. Az indítványozó alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a per hivatalbóli megszüntetését, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet eljárási okokból jogszabálysértő. Álláspontja szerint az eljáró bíróságoknak hivatalból meg kellett volna szüntetniük a pert a Fővárosi Törvényszék előzményi perben hozott pergátló ítéletére figyelemmel. A hivatkozott ítélet ugyanazon felek között, ugyanazon történeti tényállás alapján, ugyanazon jogról döntött, így az ítélet anyagi jogereje az újabb kereset érdemi elbírálását már nem teszi lehetővé. Hivatkozott a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa 6/2022. Jogegységi határozatára is, miszerint a jogerő három feltételének teljesülése esetén újabb per nem indítható. A másodfokú bíróság – az indítványozó alperes szerint – tévesen értékelt a rendelkezésre álló bizonyítékokat, és okszerűtlenül jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által a kereseti kérelmében megjelölt tényállás körében előadottak részben eltérnek egymástól ezért a keresetet érdemben el lehetett bírálni.
- [15] Az indítványozó alperes hivatkozott arra is, hogy a felperes annak a hitelezői igényének a terhére kísérelt beszámítást az engedménnyel szemben, amely hitelezői igényt az indítványozó alperes felszámolásába nem jelentett be, ezáltal az a

csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Csődtv.) 37. § (3) bekezdése alapján megszűnt.

- [16] Állította továbbá, hogy a másodfokú bíróság túlterjeszkedett a kereseti és a fellebbezési kérelmeken, amikor olyan okból szüntette meg a végrehajtást, amire a felperes a per során egyetlen alkalommal sem hivatkozott. A másodfokú bíróságnak az anyagi pervezetés körében tájékoztatást kellett volna adnia a feleknek arról, hogy miként értelmezi a peres felek nyilatkozatait, lehetőséget biztosítva, hogy érdemi álláspontjukat kifejthessék. Ennek hiányában a jogerős ítélet olyan lényeges eljárási jogszabályt sért, ami kihatott az ügy érdemi elbírálására.
- [17] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.
- [18] 2.5. A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta.
- [19] Először abban a kérdésben döntött, hogy a pergátló ítéletre figyelemmel a pert hivatalból meg kell-e szüntetni. Kiemelte, a peres felek között folyamatban volt választottbíróági és rendes bíróági eljárásokban több jogerős ítélet is azt állapította meg, hogy a követelés az indítványozó alperest nem illeti meg, mivel azt már korábban, az óvadékból történő kielégítést megelőzően és a végrehajtási eljárások megindítása előtt engedményezte. A Kúria korábbi ítéletében azt is kimondta, hogy a felperes a tartozása teljesítésére, vagyis a vele szemben támasztott követelés megszűnésére hivatkozással az indítványozó alperessel, mint végrehajtást kérővel szemben, végrehajtás megszüntetése iránti pert indíthat. A felperes ezen iránymutatás alapján indította meg a végrehajtás megszüntetése iránti pert, amelyben a pergátló jogerős ítélet a keresetét elutasította.
- [20] A Pp. 360. § (1) bekezdéséből következik, hogy az anyagi jogerő együttes feltételei (a fél-, a tény- és a jogazonosság) bármelyikének hiánya kizárja az anyagi jogerő megállapítását. A felülvizsgálati kérelemben írtak alapján a fél- és jogazonosság tekintetében nem volt vita a felek között. A Kúriának ezért kizárólag azt kellett vizsgálnia, hogy a tényazonosság, mint pergátló akadály megállapítható volt-e.
- [21] A Kúria rögzítette: pergátló ítéletével a Fővárosi Törvényszék a felperesnek azt a kereseti kérelmét bírálta el, amelyet a felperes arra alapított, hogy az indítványozó alperessel szemben beszámítási jogot gyakorolt, és ez szüntette meg a végrehajtási eljárások alapját képező követeléseket. A Fővárosi Törvényszék a pergátló ítéletében azonban úgy ítélte, hogy a végrehajtás csak a jogosulttal szemben gyakorolt beszámítási jog esetén szűnik meg, ezt a joghatást a jogosult kötelmi jogi jogelődjével szembeni beszámítási nyilatkozat nem váltja ki. Ehhez képest a perben előterjesztett kereseti kérelem ténybeli alapja az indítványozó alperes kötelmi jogi jogutódjával, egyben a végrehajtással érintett követelések jogosultjával szembeni választott bíróági eljárásban tett beszámítás volt. A Kúria megítélése szerint ezért az indítványozó alperes által hivatkozott pergátló ítélet, a Pp. 361. § (1) bekezdése

alapján nem minősül a perben előterjesztett kereseti kérelem ténybeli eltérésére tekintettel ítélt dolognak. Ezt az értelmezést támasztja alá a 6/2022. Jogegységi határozat is, miszerint a rendelkezési elv az alperes oldalán a védekezés tekintetében is érvényesül, az alperes maga dönti el, hogy az adott perben vele szemben támasztott kereset ellen milyen tartalommal védekezik. A kereseti kérelemben megjelölt, az ügy érdemi elbírálására kiható tényállítási különbség esetén nem állapítható meg ítélt dolog.

- [22] Az indítványozó alperes azon hivatkozásának, hogy a felperes annak a hitelezői igényének a terhére kísérelt meg beszámítást az engedménnyessel szemben, amely hitelezői igényt az indítványozó alperes felszámolásába nem jelentett be, a Kúria a perbeli jogvita eldöntése (a végrehajtás megszüntetése) szempontjából nem tulajdonított jelentőséget. A perben előterjesztett kereseti kérelem ténybeli alapja az engedménnyessel, vagyis az alperes kötelmi jogi jogutódjával, egyben a végrehajtással érintett követelések jelenlegi jogosultjával szembeni beszámítás volt. A másodfokú bíróság a választottbíróság ítéletének jogerő hatására tekintettel ítélte úgy, hogy az óvadéki szerződésből eredő követelés megszűnt, ezért a végrehajtási eljárást meg kellett szüntetni. Az engedményes követelésével szembeni beszámítás tényét nem érinti, hogy a felperes az indítványozó alperessel szemben folyamatban lévő felszámolási eljárásban ugyanezt az igényét nem jelentette be a Csódtv. 37. §-a szerinti határidőn belül.
- [23] A másodfokú bíróságnak a kereseti és a fellebbezési kérelmen való túlterjeszkedését, valamint az anyagi pervezetésre vonatkozó szabályok megsértését állító kérelmet a Kúria nem találta megalapozottnak.
- [24] A Kúria mindezekre figyelemmel a jogerős ítéletet a Pfv.II.20.363/2023/8. számú ítéletében hatályában fenntartotta.
- [25] 3. Az indítványozó a Kúria Pfv.II.20.363/2023/8. számú, felülvizsgálati eljárásban meghozott ítélete alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését kezdeményezte az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelme miatt.
- [26] Beadványában részletesen bemutatta az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyet 2008. augusztus 21. napjától a Kúria támadott döntése meghozatalának, 2023. november 21. napjáig.
- [27] Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria a felülvizsgálati eljárásra vonatkozó kógens törvényi rendelkezésekkel ellentétesen, *contra legem* mellőzte az indítványozó felülvizsgálati kérelme alapját képező hivatkozása vizsgálatát, elfogadását. Ezáltal az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésében foglalt hatáskörét önkényesen megszegte, aminek következtében nem csak a bírósághoz forduláshoz való jogát sértette meg [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése], hanem a jogalkalmazási kötelezettségére vonatkozó szabályokat (Alaptörvény 28. cikke) is. A Kúriának a felülvizsgálati eljárásban felvetett jogsérelmek orvoslása körében alaptörvényi és törvényi kötelezettsége biztosítani a joggyakorlat egységességét.

- [28] Állítása szerint sérült az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő joga azzal is, hogy a Kúria a támadott felülvizsgálati ítéletében a tisztességes eljárás egyik alappillérét, a *res iudicatát* figyelmen kívül hagyva, jogerősen már elbírált ügyben, a jogerővel ellentétes módon hozott újabb ítéletet tartott hatályában. Ez a döntés veszélyezteti a jogbiztonságot, a jogerős ítéletek megkérdőjelezhetetlenségét, az azon alapuló jogalkalmazás egységességét. Az indítványozó értelmezésében a pergátló jogerős ítélet és a támadott felülvizsgálati ítélet (illetve az alapját képező felperesi kereset) közötti tényazonosság fennállta bír különös jelentőséggel. A Kúria a hivatkozott jogegységi határozattal ellentétes módon kiterjesztően értelmezte ugyanis a tényazonosság kérdését, a tényalap körébe vonta a jogi érvelést is és ez alapján rögzítette, hogy a pergátló jogerős ítélet és az újabb jogerős ítélet között a tényazonosság nem áll fenn.
- [29] Az indítványozó kifejtette, a bírósághoz fordulás joga nem egyszerűen azt jelenti, hogy valaki kérelemmel fordulhat a bírósághoz, és ezzel megindíthatja a bírósági eljárást, ha valamely joga vagy kötelezettsége vitássá válik, hanem hogy a jogvitát a bíróság érdemben bírálja el, és arról végrehajtható határozatával, végérvényesen dönt. Ebben az esetben viszont jogerős ítélet maradt a Kúria vitatott határozata miatt hatálytalan.
- [30] Az indítványozó az alaptörvény-ellenesség alátámasztásaként idézett több alkotmánybírósági határozatot.
- [31] A felperes – jogi képviselője útján – levéllel fordult az Alkotmánybírósághoz, amelyben kifejtette, hogy álláspontja szerint az alkotmányjogi panaszt érdemi vizsgálat nélkül vissza kellene utasítani.
- [32] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt dönteni kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panasz akkor fogadható be, ha az megfelel a törvényben előírt követelményeknek, különösen az Abtv. 26-27. és 29-31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezekon kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) – f) pontjaiban foglalt kritériumoknak. Az Abtv. 56. § (3) bekezdés értelmében a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [33] 4.1. Az alkotmányjogi panasz a törvényi feltételeknek az alábbiak szerint felel meg:
- [34] Az indítványozó által 2023. december 29. napján kézhez vett kúriai ítélet ellen 2024. február 26. napján az elsőfokú bírósághoz elektronikus úton benyújtott alkotmányjogi

panasz – az Abtv. 30. § (1) bekezdésére és az Ügyrend 28. § (1) bekezdésére figyelemmel – határidőben érkezett.

- [35] A jogi képviselő a meghatalmazását csatolta.
- [36] Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz. Tartalmazza: *a)* a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza [Abtv. 27. § (1) bekezdés]; *b)* az eljárás megindításának indokait (az indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvényben védett tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jogát sértette a támadott kúriai ítélet); *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést (a Kúria Pfv.II.20.363/2023/8. számú ítélete); *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés, 28. cikk]; *e)* indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel; valamint *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a bírói döntést.
- [37] Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőséget kimerítette.
- [38] Az indítványozó az alkotmányjogi panasz benyújtására az Abtv. 27. § (1) bekezdésében meghatározott indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll, tekintettel arra, hogy az ügy alperese volt.
- [39] 4.2. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg továbbá, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását. A feltételek meglétének mérlegelése az Alkotmánybíróság jogkörébe tartozik {lásd: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}.
- [40] Az Alkotmánybíróság jelen esetben megállapította, hogy az indítvány a tisztességes eljáráshoz való jog állított sérelmén keresztül valójában a támadott bírósági döntés felülbírálatára irányul, az indítványozó azért fordult az Alkotmánybírósághoz, mert megalapozatlannak, tévesnek és jogellenesnek tartja az ügyében hozott kúriai döntést, vagyis – tartalmát tekintve – a Kúria jogértelmezésének és jogalkalmazásának helytállóságát vitatja. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata, hogy tartózkodik annak vizsgálatától a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése – az eljárási jogi szabályokban foglaltak szerint – a jogalkalmazó feladata. A bíróságok döntése szükségszerűen érinti a peres felek perbe vitt jogait és jogos érdekét. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróság döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés

alaptörvény-ellenességének alátámasztására {lásd: 3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.

- [41] Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszban kifejtettek alapján az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését illetően emlékeztet arra, hogy a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban biztosított jogokat védi. A bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem a bírósági szervezeten belül jogorvoslással (már) nem támadható bírói határozatok által okozott jogsérelmek orvoslásának eszköze. A rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adnak alapot alkotmányjogi panaszra {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}.
- [42] A tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben – többek között – azt az elvárást tartalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegére vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Az Alkotmánybíróság azt nem vizsgálhatja, hogy az indokolásban megjelenő érvek mennyiben megalapozottak, csak azt értékelheti, hogy a bíróság a döntésében az ügy érdemi, lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálta-e, és értékelő tevékenységéről számot adott-e {lásd: 3196/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [36]}. A konkrét ügyben a kúriai ítélet részletes érvelést és indokolást tartalmaz a felülvizsgálati kérelemben felvetett kérdések vizsgálatának eredményéről.
- [43] A bíróságok a döntéseiket jogszabályokra kötelesek alapítani, a Kúria Joggyakorlat-elemző Csoportjának állásfoglalása nyilvánvalóan nem tekinthető jogszabálynak, azt a bíróság csak a jogszabályok értelmezéséhez veheti figyelembe, azonban döntését – különösen a jogszabályokkal szemben – arra nem alapíthatja. Abban az esetben, amennyiben a Kúria Joggyakorlat-elemző Csoport állásfoglalása eltér a bíróság által valamely jogszabály értelmezése kapcsán képviselt állásponttól, a jogalkalmazás egysége biztosításának szükségessége merülhet fel, amely azonban nem az Alkotmánybíróság, hanem az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdéséből következően a Kúria feladata {lásd: 3368/2023. (VII. 19.) AB végzés, Indokolás [34]}.
- [44] Az Alkotmánybíróság erre tekintettel megismétli azon korábbi megállapítását, hogy a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel {lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}.
- [45] Az Alaptörvény 28. cikkében foglalt rendelkezést illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, a bíróságoknak címzett jogértelmezési segédanyag nem tekinthető olyan Alaptörvényben biztosított jognak, amelynek sérelmére hivatkozva alkotmányjogi panaszt lehetne benyújtani {lásd: 3146/2013. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [39]}.
- [46] 5. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz az Alaptörvény

XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem fogalmaz meg, ekként nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikét sem, ezért az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2024. július 16.

Dr. Czine Ágnes s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró